

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Physica particularis - Cod. Ettenheim-Münster 331

[S.l.], 1713

Disputatio

[urn:nbn:de:bsz:31-131717](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-131717)

In divinis in sectione, ut carborum facilior fit
intellectus. eritque

¶ Tertio In
In existentia Dei argumentis
phis, dum moralibus demonstrari
possit.

¶ Ut fit à Jove prius, activa rerum sine habitus
sive. nisi in istam de existentia Dei ponimus
seruare, an ea humani naturae, fugacitate educte
demonstrari queat, Arles an ista nominat
natura istam id est, naturae de Deo sermone, dicit
en in cognitione Dei sui studiosos, quod fit, licet
quid sit, ista fugiat fragilitate. antequam in
tas quodammodo exponeat, quodam supponenda pro-
mittimus, quo cognoscitur fiat. Spiritus mensuris.

¶ Suppono igitur pro ista habitus et speculationis
conspicua dicit, et ratio est quod illi habitus sit
impetu speculationis, qui gliscit tantummodo in in-
duganda veritate, et cuius obtem abstrahit et
ab omni materia, atque ista consistit tantummodo in in-
duganda veritate ignota fuit: sentias rerum, eiusque
obtem abstrahit et ab omni materia, cui considerat
ens reale ut sit: quod pro huius meliori notitia
sciendum est explere dari motus à qua obtem sciendum
abstrahi potest, quarum alterutra si quingit, spe-
culacione manifeste designat eius habitus, cuius
obtem ita abstrahit et. Ina dicitur non singulari,
estque ea, quae rem aliquam corpoream reddat
indivisa et singulari. Et J. hoc magis. hic per

2da moa ffiblis numeralis, et ea e, qua ffu aliquo
 percipi pot. s. g, frigus, calor, color, durities,
 motus etc. Quia vocat moa intelligib, est qd
 illa, q' eom se a nullo ffu quid percipi, ob illu
 in cognosci et intelligi pot. s. g, quilibet linea super-
 ficies, corpus, cu quis ea ffu nunquam percipere
 valuit lineam aut superficiem aut corpus, nisi
 mediis aliis audentibz. Coplii hui moa duplex
 qd respicit abstracto sicut scilicet a moa singulari
 sicut qd nre scia considerat res ffiblis ut moa
 ffiblis in eoni s. g, hinc ut carne opibz, albedine
 n' cu considerat in singulari. hanc carnem hanc albedine
 non iusta eant ffiblis effatut, scia q' de universalibz
 n' de singularibz, hanc abstractione abstractibil' scia
 res reales considerans in eoni n' in singulari, q'
 licet infinit' hanc abstractionis modu' habeat, ea
 iusta dicta in sua simpliciter speculativa manet.
 2da abstracto e' a moa singulari et ffiblis, quid
 min: quaedam scia obtm. sicut considerat scia quali-
 tate ffu perceptibilibz, quomodo faciunt scia
 mathematica quo agunt de quantitate, nec cu alter-
 duat an ea sit alba an nigra, an calida an
 frigida, corpus an chruu, an mole p' simpliciter in
 eiu' p'prietate indagant, et ideo et magis competit
 eas habitz speculativi scis mathematicis qm ffu,
 q' maior et nobilior obli et abstracto, scia ob-
 sprahente solut a moa singulari, mathefi vero
 a singulari sol et ffibili. Quia abstractio

in solis et a moa Angli et Philo. et ab intelligibili
quodam Philo. scia quodam tractat de us rebz, et
sine in moa et per se ut Dey et Angelis, et
sallet sine ea intelligi possunt, ut scia qualitas,
entia p abqz hic abstractiois modo ex conu. Dru
in mthca prius et, cui ea n nisi de ente
reali sub ratione entis precise abstracto
et in penitqz mente sine reali sine perceptibili
tractat, ac finda rāo habitqz speculativē pro-
cipine mthca querit, quia supremo goudet
abstractiois modo. Ende

2
Suppono 2. habitus mthca ē sapientialis, et
vere scientificus, ita iterum conis, et manifeste
cedunt ex nō dicitis, ille ē habitus sapia et
qui de rebz tractat ultimis, atqz hoc agit
mthca, quid ē. alius Deo et Angelis. quid
varius qm ens reale ut sic, qd obtm mthca
et qd habitus mthca perfecta sapia ē.
Ite et habitus et vere scientificus, qui de suo obto
prietes demonstrat, atqz hoc agit mthca, ea ē
scat, et ens ē, Inu veru, alqd, et bonu, et
qd hoc sint pda transcendentalia entis.
qo. 2do. ille habitus et vere scientificus, qd
circa suu obtm pedit nō scientificus, qd hoc mthca
prostat: qo. p.m. circa obtm pcedere nō
scientificus et pcedere nō resolutorio, qd obtingit
procedit abstractivē, et plogizati speculativē
pcedit et nō resolutorio, pcedit an importat
resolvere. qo. qd.

B.

Suppos. 3. obm. Metaph. recte dicitur ens reale ut sic, ita
 namque sentit ut S. Roma in 4. Metaph. Communis est
 ratio si quia ens reale ut sic, eiusque proprietates sunt to-
 tali abstractione a materia est sibi et alij ens possibile est
 esse obm. alijus scientie ut per se patet. Quod etiam ens reale
 ut sic est obm. alijus scientie. Respondeo: atque alterius scientie
 obm. est in se, quoniam Metaph. 9. ad 2. n. a. illud obm. est id est
 cui prius est modus abstractionis ut ai et intelligibili materia
 s. Permo namque est sub totali abstractione a materia: sed ex alter
 virtus ipse modus abstractionis prius est soli Metaph. 9. ad 2. n. a.
 est igitur ens reale ut sic ratio sicut in alijus a Metaph. 9. ad 2. n. a.
 immaterialis estis realiter ut sic ratio sicut, sub qua obm. est
 Metaph. 9. ad 2. n. a. namque nunquam prius Metaph. 9. ad 2. n. a. qua
 abstrahuntur sicut esse, hoc si quod sicut se in se est in materia
 nec possibile nec intelligibili, ut est passiva. et auid entia in
 genere sicut se operata in habita ratione ad materialitatem
 possit, hoc passiva separata genera ipsa, de quibus
 in obm. in qua iam passiva est. Et ideo in scientia
 supponitur solerti studio est quod facile revocanda. in
 Propositis est

Spertio j. ista propria quibus mores regulari, evidente et
 dum existere demonstrant, ita Communis et certa.
 Respondeo: et demonstrat sicut: evidente est ex congrua virtute
 et approbatione virtutes in se hinc esse laude et premio
 dignas, vitia vero et onulipima est prohibita, ac
 vituperium et poenam mereri. quod est dari supremo legis-
 lator, et omnium actionum summissimo arbitrio, ac iudice
 iustissimus, qui potest et velit premia bonis tribuere
 malis vero poenas infligere. Respondeo: atque ipse legislator
 et iudex est Deus: quod in Phil. 2. in Entymenabj patet
 et in naturali honore a vitis qua fides et iustitia
 propria vero est. nisi daretur cuius iustissimus iudex

et Synarising arbitrio. necul foret, qd nulla virtute
reario crederent promio, et multa vitia innumia fo-
rent a pona, quia plura virtute, et ovulta, multa
vitia et finalia. in qbz alqis inherit, ne qd virtute
careat suo promio, et vitia suo pona reario, et aius-
modi arbitrio omnia actionu Deus.

Probar 2. Evidens d'existere supremam aliquam mentem
qua semper sapientissime ordinat, disponat, ac guber-
net totum mundum: atqui ipsa mens e' Deus: qd evidens e'
existere deus. M. vider, et quasi manibz palpari et ista
mira simplicitate, ordine et Symetria reru nra aliu
qua sane tanto tempore fieri n' potest, nisi superna daret
mens aliqua sapientissime cuncta ordinans, et disponens
praeclara unquam, si en ornata oratio, elegans poena,
et alia huiusmodi inevitabiliter arguant sui artificis
et mentem quandam offerre ac dirigere, quanto magi
ista stupenda simplicitatis ordinatio et ordinata
Symetria arguet mentem aliquam supernam cuncta dispone-
ntem: in Admira semel Mre manifeste ostendit. illa
suprema mens vel e' a se, vel e' ab alio, si ab alio: qd
n' e' superna qd dabit aliu offerre et superior in
infinitu qd in bona gloria admitti n' potest. qd e' a se.
atq; si e' a se, e' Deus, hunc en intelligit e' ens a se: qd p

Probar 3. persuasio qdans et utilissima, in qua quoniam
omnes stater, nationes et regni: n' pot e' falsa qd talis e'
persuasio de existia Dei: qd M. ex eo deducit, qd si
falsa e' potest cuiusq; persuasio, nra unquam daret poe
degere et in errorem ducere hoies, et ea qd sunt, impu-
daret dubium de veritate moru propriu, qd en sapientia
nemo admiserit. in pari p'cedit ad ex T. Augusti
qui supra illud Pater manifestari nomen dicit in
boanem ita dicit: Creastis paucis, in qbz nra nimis
depravata e', unquam genus huius mundi huius factu
authore, similia s'nt D. Greg. lib. 7 moralium, ubi
inquit: omnis hoo eo ipso qd r'alis e' qd dicit, debet ex

quod si verò concedas primū opans et colera p̄duens ēē ensā se
et im̄ductū ab aliis: q̄ō mōssēte patet dari aliquet Deum
eo q̄ Deū dicim⁹ illud ens p̄mū d̄ se oia alia p̄duens, et
operans.

8.

Pr̄ar 2. Dar ens p̄tingens seu tale q̄d p̄t existere vel non
existere: q̄ō et Dar ens necessariū existens: totaliter
ratione proprij esse im̄ducti. Posumo: atq̄ illud ens
necessariū d̄ nobis intelligit̄ Deq̄. q̄ō evidens ē dari Deū
A. p̄i Enthymem: patet ad oculū in si esse visibili
quid en̄ in orbe d̄ variab̄ im̄tab̄ et interit
Tadeoq̄ contingenter in̄ est, et Cingulij nome-
ntis deficiere potest et non esse aut̄ existere,
quare p̄t̄ conf. nullū ens q̄d p̄tingens est, est
possibile, nisi detur perfecta sufficientia ad
existendum, atq̄i perfecta sufficientia ad existe-
ndum dari non potest, nisi detur ens neces-
sarium: q̄ō ~~etiam videtur evidens in terminis~~
si Dar ens contingens et possibile, seu quod
potest existere: etiam dari debet ens
necessarium. Maior videtur evidens in ter-
minis, quia possibile est quod potest existere
im̄plicat̄ an̄ illud posse existere, cuius n̄ d̄t̄
perfecta sufficientia ad existendum.
minor probat̄. perfecta sufficientia ad existe-
ndum non potest existere: atq̄i non posse
non existere, est et arguit ens neces-
sarium: ergo perfecta sufficientia ad exis-
tendum dari nullatenus potest, nisi etia
detur ens necessarium. in denuo manifestā deo hui⁹.

M. p.

in ista de casu implicat duo sepe nubes effue
ducere. qd et implicat qd tota collectio existens
sit collectio partium suarum, evidens quia est, et nescit
dari ens impudens cetera p[ro]videns Deo.

11

Confirmar 1. collectio om[n]ium entium partium a collectio
om[n]ium entium ut sic est ad se id, et collectio om[n]ium entium
ut sic dicit aliquid plus, qm collectio om[n]ium entium pro-
partium: neutrum falsum, si en collectio om[n]ium entium
ut sic dicit aliquid plus, qm collectio om[n]ium entium partium
manifeste comedit aliquid ens extra collectionem partium,
et aperte impudens seu Deo: qd si vero sint ad se
id, sicut dari aliquid ens extra tota collectionem
entium om[n]ium, qd iterum aperte falsum est fieri re-
pugnat. par haec ultima sola, si collectio om[n]ium entium
ut sic plus n[on] dicit qm collectionem om[n]ium partium, sicut
via entia se partia, in qd via partia debent p[ro]vi-
ab alio, et manifestum est, eo ipso, qd via entia partia
sunt, via entia partia se ab alio, uliq[ue] ente p[ro]p[ri]o
en est, ens est: n[on] intra collectionem q[ue]nto, quia implicat
mutua collectio in eod[em] genere cadendi: qd ab aliquo extra
collectionem om[n]ium entium, qd falsum est et aperte repugnans
quidam en et quale ens se poterit extra collectionem
om[n]ium entium?

12

Confirmar 2. qd sibi ipsi insufficientis ad existens
egred altero, per qd existat, aliquid via entia partia se
sibi ipso insufficientia ad existens, qd egred alio per qd
existant. p[ro]p[ri]o: aliquid illud aliud per qd via entia
partia existant, n[on] est se quid partium et caetera: qd
est se impudens incoherens via caetera, qd foret iste Deo.
et. ex istis nota est, m. p. nullis effectus et sibi ip-
sate sufficiens ad existens, om[n]is en effectus indiget ad

scilicet sua caa, abji oia entia p'dicta sine diuipie
 sine volitione sumpta s' offus eo ipso q' entia p'dicta
 s' q' oia entia p'dicta s' sibi ipse insufficitia ad
 existend. N' p'cedet ex locali necessitate offus ad caa
 in vero ex isto v'no p'dicta evidenti p'cedit q' d' hoc
 pro agnitione et demonstratione Dei nobis d'icta
 sufficere, q' s' in q'ra mente hisca p'cedit n' facti
 factu foret, plures sup'cedat demonstrationes. Omne
 R' Hondrati in sua p'ha de caa p'ma a fol. m'chi
 198 upp 227 qui hoc super re videri poterit.

13

Animus quoq' foret in p'senti ratioib' naturalib' Deul
 demonstrare vnu infinitu' imutabile, eternu' im-
 mergu' p' veru' iim liberatoru' obiu' duratura videt
 iniqua belona, nec n' p'cedit ead' in S. Thelgia
 deat: De Deo vno et vno seu de attributis dis-
 quirenda fore, ut resolvendis pro vnu super sedeo,
 quemad'm et n'at' de Angelis, qua' m'p'ha partim s'bi
 arrogat ut modernu' Comuni in S. Thelgia' trans-
 fero, p'ore forte res'ituta longius et almanu' plur-
 dioru' ibid' facturi obiu', ut conuenientia non
 premus, q' conuenient' erat dari in v'no
 p'cedat separatas completas p'ce ab invic' dista
 incorrupte et imortale, qua' p'cedat angeli dicitur
 p'cedit p'cia eterna, velle, faculte loco motiva
 p'cedat apumere corpora, a'ia extra se mouere
 p'cedat officere p' quoru' duo singuli hoib' de i
 p'cedat s' vnu ad custodia et bonu', alter ad
 offensionem et malu', et si q' alia, qua' de Angelis
 Thelgi p'cedat

LECTIO 2da
 Respondet ad obis q̄ra essential
 Dei.

14

Obij. 1. Non dicitur Deo: q̄o p̄ se. si daret Deo, daret dari
 infinitum bonum, atq; hoc n̄ dicitur: q̄o neq; Deo. M̄ p̄t̄ ex eo
 q̄d eē infinitum bonum sit de ratione Dei. ubi infinita
 sunt mala, n̄ p̄t dari infinitum bonum. Et in orbe infinita
 sunt mala, nulla en̄ stat malus locus, nullq; hōc sine
 peccato. Et q̄o infinitum bonum dari n̄ p̄t.
 P. N. M. culpatis m̄: ad huc, Bon. N. L. N. L. M. Et en̄ obis
 Equib; de malis rōa, et de malis culpa. si de his: q̄o
 eo ipso q̄d daret infinita mala, et daret dari infinitum bonum,
 malum en̄ e' privatio boni cogniti, implicat q̄m dari privatio
 boni cogniti, n̄ proprio dicitur fore privanda seu bonum, si vero
 de malis rōa bonum sit sermo, N. M. infinita dari mala
 infinitum et latius sumendo pro magna copia et multi-
 tudine, nullum en̄ malum per se a nōa, q̄d n̄ r̄p̄t̄ dicitur
 plurima bona propter, uti in disputatōne de mundo
 et celo dicitur et de perfectione mundi: illa igit; mala re-
 ferendo ad unum bonum q̄d n̄ mala, atq; ita dicitur
 infinita bona, n̄ infinita mala, n̄ long; cūp̄ p̄b̄tis
 M. ita et dicitur p̄oel, ubi dant infinita mala necessaria
 n̄ p̄t dari infinitum bonum. P. M. contingencia, permixta a
 sumo bono ut sunt aliqua aliora, qualis eē p̄t compositio
 ista infinita bonitatis N. M. et sub pari dicitur: N. M. et p̄.

15

Obij. 2. si daret sumum bonum daret et sumam providentia
 atq; hoc n̄ dicitur: q̄o neq; sumum bonum, M. ita daretur
 eo q̄o de ratione sumi boni sit eē sume providens. m̄ p̄
 si daret in orbe summa providentia, tot mala et peccata
 fierent, providentia en̄ ea impediens daret; 2da
 n̄ fore deoti iusti et p̄i persequerentur, dicesarent p̄

per effectus per effectus, dampnari n. pt. qd. a. m. p. ad hoc ut
 coa. dampnari per effectus, effectus est se. proportionatus sua coa.,
 atq. nulla creatura est proportionata Deo, et ois effectus, et creatura
 qd. existit Dei dampnari n. pt. per effectus. M. videri in Enig.
 palam, si an n. regit. proportio via impossibilia et possibilibus
 inferri poterunt evidenter, eritq. ista illa dampnata:
 musa volat, qd. et bos, quia palle in se. artu, et aali
 querunt, n. s. facillime p. tal. Enti, finiti ad infinitum nulla
 proportio, atq. creatura est finitum Dei, et est infinitum
 qd. in. Deum et creatura nulla a proportio.

P. C. M. S. M. ad huc, p. m. D. M. ut coa. dampnari per effectus, effectus
 est se. proportionatus in se. N. M. in. iudicari et illatione. P. M.
 et D. M. atq. nulla creatura est proportionata in se. et p. p. a.
 C. M. in. iudicari et illatione, n. s. et C. 2. p. a. h. pt. a. h. e. d. i.
 proportio, una p. h. a. et p. m. se, altera v. q. s. a. et p. m. iudicari.
 p. a. e. o. r. i. g. i. b. u. l. l. a. c. r. e. a. t. u. r. a. i. n. e. e. s. t. p. r. o. p. o. r. t. i. o. n. a. t. a. c. r. e. a. t. o. r. i.
 Deo. Deq. est. Entis finitum est, creatura vero Entis finitum
 in quo nulla est p. proportio, atq. N. G. o. in. creatura et creatore
 n. dari proportional coa., seu sola in. u. i. g. ex inevitabili
 p. a. d. i. a. p. r. i. a. r. i. p. o. s. s. i. t. p. e. r. a. s. p. e. r. s. u. l. t. u. m. c. r. e. a. t. u. r. a. e. d. e. y. c. r. e. a. t. o. r. i.
 sufficit am. ad. i. m. p. r. o. s. e. a. p. o. s. s. e. r. i. o. r. i. p. o. r. t. i. o. n. e. b. o. s. s. e. u.
 inevitabili concessio unig. ut. altero, qual. h. u. m. o. s. e. s. t. e. r. e.
 periri nullu. e. t. q. u. i. a. m. b. i. g. a. t. n. i. q. u. i. p. r. o. v. e. r. i. t. e. s. a. g. i. t. a. t.
 cum insipientia dicit in corde suo n. est Deo.

177

Obj. 4. Oia entia p. d. u. b. a. e. s. p. l. v. a. r. i. p. t. s. i. n. e. a. d. m. i. s. s. i. o. n. e.
 entis alius imp. d. u. b. i. q. d. a. d. h. u. c. e. e. o. q. d. d. e. n. t. i. a. e. n. t. i. a. q. u. i.
 gentia aut p. d. u. b. a. n. e. v. i. d. e. n. t. e. r. i. n. f. e. r. r. i. a. u. t. d. a. m. p. n. a. r. i. e. n. s.
 i. m. p. r. o. d. u. c. t. u. m. e. t. r. e. a. r. i. u. m. n. s. i. p. i. e. n. s. i. n. p. h. i. s. a. d. m. i. s. s. i. o. n. e. m. u. t. u. a.
 coar. p. r. i. o. r. i. t. e. n. e. a. r. i. u. m. e. t. e. n. s. a. l. t. e. r. i. i. m. p. r. o. d. u. c. t. u. m. p. r. o. d. u. c. t. u. m.
 s. e. s. e. m. u. t. u. o. p. r. o. d. u. c. t. u. m. q. d. e. t. i. n. s. t. a. n. t. a. d. i. c. t. a. i. n. p. h. i. s. o. i. a.
 entia p. d. u. b. a. e. s. p. l. v. a. r. i. p. t. s. i. n. e. a. d. m. i. s. s. i. o. n. e. e. n. t. i. s. a. l. i. u. i. u. s.
 i. m. p. r. o. d. u. c. t. u. m. o. r. e. x. e. s. s. e. n. t. i. i. s. a. t. a. d. e. m. o. n. s. t. r. a. t. i. o. n. e. s.
 n. u. l. l. o. s. u. n. t.

P. M. S. M. ad huc, p. m. D. M. ut coa. dampnari per effectus, effectus est se. proportionatus in se. N. M. in. iudicari et illatione. P. M. et D. M. atq. nulla creatura est proportionata in se. et p. p. a. C. M. in. iudicari et illatione, n. s. et C. 2. p. a. h. pt. a. h. e. d. i. proportio, una p. h. a. et p. m. se, altera v. q. s. a. et p. m. iudicari. p. a. e. o. r. i. g. i. b. u. l. l. a. c. r. e. a. t. u. r. a. i. n. e. e. s. t. p. r. o. p. o. r. t. i. o. n. a. t. a. c. r. e. a. t. o. r. i. Deo. Deq. est. Entis finitum est, creatura vero Entis finitum in quo nulla est p. proportio, atq. N. G. o. in. creatura et creatore n. dari proportional coa., seu sola in. u. i. g. ex inevitabili p. a. d. i. a. p. r. i. a. r. i. p. o. s. s. i. t. p. e. r. a. s. p. e. r. s. u. l. t. u. m. c. r. e. a. t. u. r. a. e. d. e. y. c. r. e. a. t. o. r. i. sufficit am. ad. i. m. p. r. o. s. e. a. p. o. s. s. e. r. i. o. r. i. p. o. r. t. i. o. n. e. b. o. s. s. e. u. inevitabili concessio unig. ut. altero, qual. h. u. m. o. s. e. s. t. e. r. e. periri nullu. e. t. q. u. i. a. m. b. i. g. a. t. n. i. q. u. i. p. r. o. v. e. r. i. t. e. s. a. g. i. t. a. t. cum insipientia dicit in corde suo n. est Deo.

Videtur p. h. a. e. s. p. l. v. a. r. i. p. t. s. i. n. e. a. d. m. i. s. s. i. o. n. e. e. n. t. i. s. a. l. i. u. i. u. s. i. m. p. r. o. d. u. c. t. u. m. o. r. e. x. e. s. s. e. n. t. i. i. s. a. t. a. d. e. m. o. n. s. t. r. a. t. i. o. n. e. s. n. u. l. l. o. s. u. n. t.

nequit in ens in gère logica & metaph. desiri: cui n' habet
 aliquid p'ntu' superius aut nullig se, qd' in' ad rigorosam
 reflexione' sua' & metaph. centrale ce in sumulig' op'ing
 quare p'ntu' p'ntu' bonitas n' ab observantia re-
 gularu' p'ntu' a p'ntu' ex p'ntu' claritate de p'ntu' munda
 est, qua ut pateat ita explicat, qd' ens fit p'ntu' quid
 et ut ita dicam, talis entitas, cui n' p'ntu' ce seu
 existere, & qd' clarig' e' ens e' ad unig' atq' e' se, id e',
 ut ens e' entia unig' atq' e' existia. quid p'ntu' fit
 entia quid existia p'ntu' p'ntu' d'icam, ubi de desione
 entia ab existia disputabim'.

20

Supro B. Ens e' p'ntu' transcendit' oib' rebus p'ntu' sui
 p'ntu' imbibit' ita coig' p'ntu' p'ntu' p'ntu' et r'ao q'ntu'
 p'ntu' e' ita n' p'ntu' p'ntu' transcendit' qd' e' aff'ct' in
 re de o' re, p'ntu' ens e' aff'ct' in re de o' re: qd' e' m.
 p'ntu' neq' e' aliud per nos int'lig' p'ntu' p'ntu' m. p.
 p'ntu' p'ntu' p'ntu' p'ntu' p'ntu' p'ntu' p'ntu' p'ntu' p'ntu'
 e' aliquid p'ntu' qd' e' aliquid e' ens: qd' e' qd' existit. e' ens.
 p'ntu' p'ntu' p'ntu' p'ntu' p'ntu' p'ntu' p'ntu' p'ntu' p'ntu'
 invenio, si e' bonig: qd' ens e' aff'ct' in re de o' re, et
 nunquid ens d'ic' in deo et creat' seu in ens per
 se, et in ens ab alio, ita in p'ntu' ad auidens, algi
 re de d'ic' deus e' ens seu per entia' creat' e' ens nim.
 per participone' p'ntu' e' auidens, e' qd' ens aff'ct' de o'
 re, que e', n' p'ntu' p'ntu' e' res, qua n' fit deo aut creat'
 aut p'ntu', aut auidens, fit e' qd' p'ntu' eius m' aliquid
 et p'ntu' entia', qualis p'ntu' p'ntu', et quod explicam' in
 tra de p'ntu' ex r'ao rei p'ntu', ita ipse in p'ntu' p'ntu' et
 realiter, ut nominat p'ntu', e' p'ntu' p'ntu', e' nil e' si p'ntu' qd' e' aliquid
 d'ic' ad p'ntu' e' in ante, et erunt entia', si vero nil p'ntu', quare
 igit' ab ea p'ntu' p'ntu' adhibet copia, qd' p'ntu' d'ic'
 malit' e', ut plurib' d'ic' e' in ali' loco in tra, qua' pro recepte
 videndam de re confulo.

21

Colligitur ex dictis alia res vel eade[m] s[e]c[un]da no[m]i[n]a contexta in illo
 verbo **REVBAN** adducto in Co[m] de un[de] translati. s[un]t. s[un]t.
 unum, verum, aliquid, bonum. ista e[st] translatio no[m]i[n]a e[st] q[ui]bus
 in orbe nota s[un]t aut nosse possunt, pro s[un]t res, id e[st], s[un]t certis
 renotata per h[ab]eres, 2do s[un]t ens, id e[st], habentia app[ar]tinet ad
 existendu[m], bene namq[ue] sciendu[m] s[un]t iuxta p[ro]positu[m] 2du[m], ens
 n[on] q[ui]squisq[ue] sui certis s[un]t certis in app[ar]tinet ad existendu[m], seu id e[st] q[ui]s
 atq[ue] e[st]; Om[n]i s[un]t vera intelligib[il]ia et cognib[il]ia s[un]t q[ui] partiz
 cupant p[ro]p[ri]etate verum. p[ro]p[ri]etate s[un]t certis et certi:
 latuam s[un]t certis iuxta generis: s[un]t certis de q[ui]bus qua s[un]t certis
 et erant v[er]ba bona, adeoq[ue] eis ex p[ar]te p[ro]p[ri]etate bonu[m]. s[un]t
 id e[st] s[un]t aliquid, per q[ui] s[un]t certis d[ic]t[ur] ab o[mn]i n[on] res, s[un]t certis s[un]t
 bona aliquid id e[st], aliquid, et o[mn]i d[ic]t[ur] cum unumq[ui]sq[ue]
 q[ui] e[st], etiam subsistat, s[un]t certis individuatum, et alia
 unumq[ui]sq[ue] unum e[st], id e[st], indivisibile in plura, q[ui]s annia
 p[ro]p[ri]etate designata per idu[m] verbum philosophicum
REVBAN transp[ar]ent, s[un]t certis imbibitor unis
 quo s[un]t.

Sup[er]ius gl[os]a. conceptu[m] obtinuit ens ut sic n[on] obstante
 transp[ar]entia h[ab]et aliquo modo e[st] unum, et ab in- 22
 feriorib[us] p[ro]p[ri]etate. aut s[un]t

Notandu[m] e[st], geminu[m] unius cuiusq[ue] rei et ensi, s[un]t certis
 q[ui]s certis in alia s[un]t certis d[ic]t[ur], alteru[m] s[un]t certis, ep[is]t[ol]a s[un]t certis
 h[ab]et aliquid s[un]t certis s[un]t certis s[un]t certis, seu ista cogitio
 obtinuit, quam intell[ig]it elicit. A alteru[m] obtinuit, qui
 e[st] istu[m] obtinuit s[un]t certis conceptu[m] s[un]t certis seu cogitio istu[m]
 adeoq[ue] istu[m] obtinuit cogitio, aut igit[ur] s[un]t certis p[ro]p[ri]etate, q[ui] n[on] ob-
 stante transp[ar]entia ensi, s[un]t certis ensi, illu[m] q[ui]s
 s[un]t certis abstractim ab eis de q[ui]s ensi s[un]t certis, atq[ue] istu[m]
 concipere ut aliquid superius et unisale. predicabile
 de pluribus

Quod suppositi est, quod est cognoscit precipue ab iis de quibus
dicibile est et sic se habet questus unus et precipue ab
inferioribus, atque est ut sic et in genere habetur et
cognoscit precipue ab iis de quibus dicibile est, quod et sic
se habet conceptus unus et precipue a suis inferioribus
et in dicitur nota est, quod est aliud est habere questus unum
et precipue ab inferioribus, quod est sic se habet precipue
cognoscibile et simpliciter, quare per se. Quod est sic se habet precipue
ab inferioribus, de se sic se explicari, et sic se
et precipue ab inferioribus, ut cognoscit, ut per se notum
videtur, atque ens per se defini per explicari precipue
ab inferioribus, uti patet ex supposito 2o, ubi ens in
genere definitur et sic unum atque est sic: quod est.

Quod est 2o ista transcendit, atque est, quod est transcendit, et
tunc pluribus, atque nil est per se conueniens pluribus, nisi habet unum
conceptum ex quo reliqua participant, quod est.

Quod est 3o. ob id sic est aliquid non unum in con-
ceptu suo obtinere, atque ens in genere est ob id sic est unum.

Quod est 4o. nisi ens in genere haberet proprium questum obtinere
precipue ab inferioribus, scilicet qui audiret ens
veritatem fallere in cognitione dei et creaturae, scilicet aut
deus, atque hoc deus non potest esse, quia per se est experientia
fallibilis: quod ens in genere habet questum obtinere aliquo modo
suum et precipue ab inferioribus. hinc ita suppositis, sic

23

Assertio. Ens de suis inferioribus. Deo et creatura, scilicet
et aliunde est predicatum analogie analogia de proportionibus
deus proportionaliter in vero univoco. ita Thomista
concedit quia alios, est per se hinc veritatis, quoniam
in memoria associandum, quod distinguitur de antecedenti
proposito 2o. A. 45. quod apprimè notato

p[ro]p[ri]a p[ar]te p[ar]te ap[er]ta: ite de suis inferiorib[us] p[er]iculis
 analogie et n[on] univ[er]sali, cui[us] no[m]i[n]e o[mn]ib[us] inferiorib[us] quod
 coue e[st], r[ati]o t[ame]n per no[m]i[n]e importata in[ter]uenit nec sub
 p[er]f[ect]ione p[ro]p[ri]a e[st], nec p[ro]p[ri]a diuersa, atq[ue] ens
 p[er]m[od]o no[m]i[n]e coue e[st] Deo et Crea[ta], p[er]f[ect]io et auide[n]s
 ati, r[ati]o uero per no[m]i[n]e ens p[er]f[ect]io in[ter]uenit nec p[ro]p[ri]a
 e[st] nec p[ro]p[ri]a diuersa: q[uo]d ens de suis inferiorib[us]
 p[er]iculis analogie, n[on] univ[er]sali. M. suadet ex r[ati]one
 h[uius] analogie, qui in sum[ma]t[is] d[omi]n[is] e[st] ille, qui quirit
 plurib[us] sub p[er]f[ect]ione nec p[ro]p[ri]a e[st] nec p[ro]p[ri]a diuersa.
 m. p. p[ro]p[ri]a quod no[m]i[n]e ens coue e[st] o[mn]ib[us] inferiorib[us], Deo
 et ens, Crea[ta] e[st] ens, simili et p[er]f[ect]io et auiden[ti]a
 p[er] ens: q[uo]d p[er]f[ect]io igit[ur] t[ame]n r[ati]o[n]e in d[omi]n[is]
 n[on] e[st] p[ro]p[ri]a e[st], nec p[ro]p[ri]a diuersa, q[uo]d si off[en]dit.
 ita r[ati]o[n]e per no[m]i[n]e importata in o[mn]ib[us] inferiorib[us] e[st]
 e[st], quo quirit alteri p[er] sentia, alteri t[ame]n per parti-
 cipat[i]o[n]e, alteri p[er] p[ar]te et in ordine ad se, alteri
 t[ame]n in ordine ad aliud, atq[ue] r[ati]o[n]e per no[m]i[n]e ens im-
 portata ita quirit suis inferiorib[us], Deo q[uo]d quirit
 per sentia, Crea[ta] per participat[i]o[n]e, p[er]f[ect]io p[er] p[ar]te
 et in ordine ad se, auidenti uero in ordine t[ame]n
 ad p[er]f[ect]io: q[uo]d r[ati]o[n]e per no[m]i[n]e ens importata n[on] e[st] in
 o[mn]ib[us] inferiorib[us] p[ro]p[ri]a e[st]. in o[mn]ib[us] d[omi]n[is] certa e[st] d[omi]n[us]
 et e[st]. e[st] e[st] euidens p[er]pendenti inegalitate quiritentia,
 et fare q[uo]d dicitur t[ame]n ad e[st] t[ame]n univ[er]sali, si
 brutu[m] t[ame]n e[st] ad p[er] sentia, hoc uero per participat[i]o[n]e
 ip[s]o[n]e solum ap[er]ta inegalitate quiritentia in d[omi]n[is].
 sunt q[uo]d a[li]a quiritentia brutu[m] et hoc n[on] e[st] t[ame]n
 univ[er]sali analogu[m], ita nec ens erit univ[er]sali
 uo[n]g p[er] analogu[m], q[uo]d p[er]t[ur]ba quirit Deo et Crea[ta].

24 Scio quid qd. Actus loco refugij solent, respondere ipsa
inégalité que venientia se tenere tm et pte. Offerunt
entis, atq. des univocacione n. tollere. P. gratia.

nam
Contra est qd. illa Offerunt immo n. tollant univocacione
Quo fit aliquid addititium generi, idco namq. aut d. ling
univocis, quia reale. Irrale in se, fit aliquid ad
dicitur. aut d. deus et creatura, p. p. et autem
offerunt n. p. p. Offerunt addititias ratione entis
P. et in ista ratione entis, eo qd. ista ratio entis in
Deo fit per se, in creaturis v. n. n. per parti-
cipacione, in p. p. in autem, n. in
ordine ad p. p. ad q. ista ratio entis, ratione sui
inégalité que venit. Deo et creaturis, p. p. et
autem. qd. am. ista inconuenientia n. fit
propt. Inversa suadet ex eo, qd. in univocis in-
feriori ens fit id cuius actus d. e. licet et fit
diversimode p. p. per se, aliter per
participacione. P. que in ead. defione que venit,
aliunde vero disponunt, analogia. fit in agi-
voca aut univoca: qd. p.

25 P. 2. qd. p. p. in Offerunt, requirit se univocis,
atq. ens p. p. in Offerunt, in Offerunt. qd. p. p. in Offerunt.
q. d. n. licet in Offerunt, qd. Offerunt n. Offerunt. Inversa
unde p. p. ratio superioris, in Offerunt, in Offerunt
p. p. et n. Offerunt ab us. Inversa p. p. Offerunt,
qd. Inversa p. p. Offerunt, requirit se univocis, ut
per se p. p. qd. et qd. Offerunt in Offerunt
n. Offerunt se univocis. Unde p. p. Offerunt et
in Offerunt e. Offerunt de Offerunt inferioribus, id est et
Offerunt in Offerunt, Offerunt Offerunt et in Offerunt

Ratio per notionem ens significata in omnibus proportionalibus eadem est, eo quod in omnibus significat id cuius analogia est, sub qua ratione omnia quaeruntur, quae supra et infra solent. Est ergo ens notum seu unum analogum analogia est proportionalium in proportionalibus, in vero univocum.

27 Dicitur quia per se aperte. oblati fuerunt sunt esse univocum atque ens ut sit et oblati fuerunt, et quid sita diversis, unum. m. p. t. n. oblati fuerunt sunt esse per se medius in praesentibus, atque medius demonstratio est esse univocum. ergo oblati fuerunt sunt esse univocum. Quod univocum est, cuius notum ens et ratio per notionem significata est eadem, atque notum ens omnibus inferioribus entibus et ens ut patet, cuius ratio per notionem significata est eadem: ergo ens est unum univocum. p. m. quod dicitur per se ratio per notionem ens significata est esse in cuius analogia est esse atque in omnibus inferioribus per se intelligitur id cuius analogia est esse: ergo ratio per notionem ens importata in omnibus est eadem.

Ad primum. N. M. p. t. n. nota mea, quia per se falsa ostenditur per hunc versum, quod et quodam sanus est medicina non eget, atque quodam N. G. D. Chonis huius est non sanus est: ergo convertitur D. Chonis huius est non medicina a seget. nonne igitur discursus et demonstratio, et aliquid medius est unum sanus, qui in unum se, dicitur analogum, est: ergo verum non est medius demonstratio per se habere esse univocum, poterit namque et esse analogum non sub eadem per se significata per se unum analogum.

28 Ad 2. D. M. univocum est cuius notum ens et ratio per notionem significata est eadem eadem est eadem, seu quo prorsus et perfecte est eadem. C. M. eadem est eadem

et affectus sui et semel ponantur. C. M. si res sumat
 per se plures res et ordine. N. M. et T. M. sub
 fili differe. M. n. copia. licet verum sit eis rei
 sui et semel n. pot. in au. exercitu. operere
 conditiones. glorias. parte. ead. affectus et conceptu
 rei. sed in n. possit. si res aliqua. plures
 fundat. conceptu. quoniam. fact. r. ad. v. r. s. t. m. entij.
 cum. en. ent. ut. dicitur. est. p. s. o. v. n. a. l. o. t. a. p. l. e. n. i.
 d. u. d. i. c. e. n. d. i. q. u. o. s. o. l. i. d. e. o. s. u. l. l. e. c. o. m. p. e. t. i. t. i. i. n. c. r. e. a. t. i. o.
 p. r. o. d. u. c. i. t. u. r. e. t. i. n. g. n. a. l. i. q. u. i. d. e. s. s. e. n. t. i. a. l. e. d. i. a. l. e. t. i. n.
 c. r. e. a. t. i. o. n. e. a. l. i. q. u. i. d. s. u. b. h. a. c. e. p. i. d. e. r. a. t. i. o. n. e. h. a. b. e. b. i. t. a. n. a. l. o. g. i. a. p. r. o.
 p. o. r. t. i. o. n. i. s. : u. n. i. v. e. r. o. e. n. t. e. t. d. e. c. r. e. a. t. u. r. i. s. d. i. u. i. n. i. s. t. i. t. u. t. i. s.
 q. u. o. p. r. o. p. r. i. e. c. r. e. a. t. i. o. n. e. a. l. i. q. u. i. d. s. i. n. t. a. d. e. o. q. u. o. e. t. i. s. s. i. e. n. t. i. a.
 q. u. o. d. a. m. s. i. n. t. i. s. t. a. : h. i. c. s. i. e. n. t. s. u. m. a. r. r. e. s. p. e. c. t. u. i. n. f. e. r. i. o. r. u. m.
 q. u. o. a. b. i. s. t. o. i. n. t. e. n. o. m. i. n. a. n. t. u. r. e. a. n. a. l. o. g. i. a. a. n. a. l. o. g. i. a.
 p. r. o. p. o. r. t. i. o. n. i. s. : s. i. v. e. r. o. s. u. m. a. r. r. e. s. p. e. c. t. u. i. n. f. e. r. i. o. r. u. m. p. a. r. t. i. e.
 s. i. m. p. l. e. x. e. t. v. e. s. t. i. g. i. u. m. e. t. c. r. e. a. t. i. o. n. e. e. n. t. a. n. a. l. o. g. i. a. a. n. a. l. o. g. i. a.
 p. r. o. p. o. r. t. i. o. n. i. s. : s. i. c. l. i. c. e. t. d. e. a. u. d. e. n. t. i. b. u. s. a. c. p. l. e. n. t. i. a. s.
 d. i. s. t. i. n. g. e. n. d. u. m. s. u. l. : s. i. e. n. t. s. u. m. a. r. r. e. s. p. e. c. t. u. i. n. f. e. r. i. o. r. u. m. n. i. m. :
 a. u. d. e. n. t. i. u. m. q. u. o. b. i. s. e. n. t. i. b. u. s. q. u. o. d. a. m. i. n. t. e. n. o. m. i. n. a. n. t. u. r. e. a. n. a. l. o. g. i. a.
 p. r. o. p. o. r. t. i. o. n. i. s. : q. u. o. s. i. v. e. r. o. s. u. m. a. r. r. e. s. p. e. c. t. u. i. n. f. e. r. i. o. r. u. m. a. d. q. u. o. d. d. a. n. t. i.
 e. t. c. u. i. q. u. o. s. i. e. x. t. e. r. i. a. a. d. v. e. n. i. u. n. t. a. u. d. e. n. t. i. a. : i. t. a. h. a. b. e. r. i.
 a. n. a. l. o. g. i. a. p. r. o. p. o. r. t. i. o. n. i. s. : e. o. q. u. o. d. i. n. h. o. c. c. o. n. c. e. p. t. u. s. s. e. p. t. i. o. n. e. c. o. n.
 v. e. n. i. a. t. p. e. r. s. e. a. u. d. e. n. t. i. b. u. s. v. e. r. o. n. i. s. i. f. i. i. n. o. r. d. i. n. e. a. d. s. u. b. r.
 e. p. t. i. o. n. e. : v. n. d. e. v. i. d. e. s. n. u. l. l. a. e. x. u. t. r. o. q. u. e. a. n. a. l. o. g. i. a. i. n. o. r. d. i. n. e.
 u. t. s. i. c. o. n. c. e. p. t. a. s. q. u. i. p. r. o. p. o. r. t. i. o. n. e.

Partio 7^a

An et quomodo sentia et cogitatio
 distinguantur?

30 Et conceptu et analogia entij, et rursus ad explicanda
 propria entis, quorum aliquo complexa s. 19, impossibile

gravissima sit altercatio —
32 N. 2. Existit seu extra causam et nil existentia aliud
i. e. qm ultima ultio rei, qua res facta existit in
reum nam et extra causas, priusquam ^{res} existat nil est
ad id sola potentia eo fieri non, quo modo non ante
qua per sua actus, nil est actu, sed et in potentia realiter
ad actu se se informantem, ita existit antequam existat
nil est actu extra causas sed se habet ad instar potentia per
existentiam suam sui actu possibili actu et extra causas
poni fieri non efficitur, effectus enim ponit res aliqua
extra causas per adne punitiva, adeoque extra causas
sistentia existit per existentia fieri et in efficitur.
his ita prenotatis, fit

33 Apertio: existentia actualiter in creatis realiter diffinit
ab existentia. ita expresse de Angelis: S. Thomas cum
indocera sua. schola et plurimique alii extra scholas
S. Thoma quos inter Joannes a S. Thoma citat (S. Thom.
Publii et Cholival.

Phar ino authore S. D. innumeris fieri locis realiter diffi-
nitionem inter existentia et existentia creatorum ad perculat, et
qm in unum aut alterum adducere cubet, ait igitur Angelus:
De opus. 48. tract. de substantia in hoc verba N. 2. e.
existentia et e. utris existentia differunt realiter ut dua
diversa res. ite ad Arnobaldum q. 1. a. 1. in fine qm
concludit aperte qd non seu substantia Angelis e. aliud qm
cuius e. atq; qm non e. existentia, e. e. existentia:
qd in ista S. D. e. existentia e. aliud qm existentia. ite
p. 1. q. 3. a. 4 in O inquit oportet qd si qd istud unum
e. aliud ab existentia sua, habet e. causam ab alio: hoc
enim non potest dici de Deo: e. aliud qd hoc de Deo dicitur non potest
unquam e. quia in Deo e. et existere non diffinitur. an
non clarissima hoc sit Ang. Magistri testimonium, et

nisi in se litera ad alium suu' detorqueatur evidential
 sentia ab existia realia distat in creati. Id ab
 authoritate ad ratione, et
 Pbar 2. a ratione: realia pfectibile et realia pfectum
 et recipient et receptu realia distat in creati. Id in sentia C 4.
 realia pfectibile, ite ois sentia creata e' realia pfectiva
 porro sentia e' recipient et existia receptu: qd sentia
 et existia realia distat. in quo sola in ratione aliqua
 potest pbar, qd se habet in potentia realia, aliusq' actu,
 illud e' realia pfectibile, et recipient, et qd se habet in
 detractione potentia realia, illud e' realia pfectum et receptu
 Id sentia se habet in potentia realia, ad existia in potentia
 actu pfectione existia vero se habet in potentia actu et pfecta
 detractione sentia: qd sentia e' realia pfectibile, et
 existia vero realia pfectiva. M. p. et in ista ratione
 potentia et actu. n. p. ni sentia se habet in potentia
 realia ad existia seu actu, existia foret actu
 purg et distincta, qd hoc e' absurdum et penitus in-
 queneria alius creata: qd sentia se habet in potentia
 realia ad existia seu actu. n. p. qd actu
 purg n' e' p. alius componere et potentia et actu, et qd
 distincta distincta ex potentia receptiva et propria et oisus
 Id sentia se habet in potentia realia ad existia seu
 actu, existia, que ut dicitur Notio 2. e' ultima
 rei actus, n' habet potentia receptiva, et qd sentia n'
 pfecterit componere aliqua, qua incomp. arguit actu
 puru: qd ni sentia se habet in potentia realia ad
 existia seu actu, existia foret actu purg et ibi
 distincta, quia in actu in uia potentia: cum igit existia
 n' possit ee' actu purg, Id. p. recepta in sentia in
 pfecto, atq' sentia sit recipient, nec n' actu, Id recipient

sentia realia
 pfectibile
 et recipient
 et receptu
 realia distat
 in creati
 Id in sentia
 C 4.
 realia pfectibile
 ite ois sentia
 creata e' realia
 pfectiva
 porro sentia
 e' recipient
 et existia
 receptu: qd
 sentia et
 existia
 realia distat
 in quo sola
 in ratione
 aliqua potest
 pbar, qd
 se habet in
 potentia
 realia, aliusq'
 actu, illud
 e' realia
 pfectibile,
 et recipient,
 et qd se
 habet in
 detractione
 potentia
 realia, illud
 e' realia
 pfectum et
 receptu
 Id sentia
 se habet in
 potentia
 realia, ad
 existia in
 potentia
 actu
 pfectione
 existia vero
 se habet in
 potentia
 actu et
 pfecta
 detractione
 sentia: qd
 sentia e'
 realia
 pfectibile,
 et existia
 vero
 realia
 pfectiva.
 M. p. et in
 ista
 ratione
 potentia
 et actu.
 n. p. ni
 sentia se
 habet in
 potentia
 realia ad
 existia
 seu actu,
 existia
 foret actu
 purg et
 distincta,
 qd hoc e'
 absurdum
 et penitus
 in-
 queneria
 alius
 creata:
 qd sentia
 se habet
 in
 potentia
 realia ad
 existia
 seu actu,
 existia
 foret actu
 purg et
 ibi
 distincta,
 quia in
 actu in
 uia
 potentia:
 cum igit
 existia
 n' possit
 ee' actu
 purg,
 Id. p.
 recepta
 in
 sentia
 in
 pfecto,
 atq'
 sentia
 sit
 recipient,
 nec n'
 actu,
 Id
 recipient

et receptu' reale e' realiter dicta, et ex ipso
existia erit realiter dicta ab essentia.

35

Confirmat: in qua dicitur realiter quod, in ea dicitur et
realiter dictio, atque in essentia et existia dicitur ad id.
quod et dicitur realiter dictio in eis. M. quodam ex ista
realiter quodam definitione, qua dicitur, quod realiter quodam sit
essentia omnis, quod ex ipso, ubi realiter quodam re-
perire et, ubi et ex dicitur realiter dictio. n. p. per que
locus ratio autem puri, in ea dicitur realiter quodam, atque
per existia et essentia dicitur, atque puri ratio in angelis
s. quodam est motus et locus in angelis, n. c. et t. aliqua
quodam in eis dicitur dicitur, per que dicitur ratio autem
puri, at nulla alia dicitur, quodam sit, nisi quodam
essentia et existia, i. quodam est ex dicitur et potius,
quam forte in angelis, apignobunt dicitur, autem dicitur
in c. i. quia ex dicitur et autem sit omni per
autem, ad id ad componere dicitur n. sufficit.
quodam ex dicitur et potius, quodam sit, alia, quodam sit
dicitur, quodam in angelis dicitur alia dicitur per essentia
et existia, i. quodam et in essentia et existia dicitur realiter
quodam, at ipse et realiter dictio.

36

Probatur B. in qua n. dicitur realiter identita, in ea dicitur
ad id realiter dictio, operationum compositionem et ratio
at autem dicitur, atque in essentia et existia n. dicitur
realiter identita, quod in ea dicitur dicitur realiter dictio.
n. p. in ea n. dicitur realiter identita, in qua n. dicitur
mutua sua appellata in recto, atque in essentia et existia
locus n. pot dicitur, quod qua sit. dicitur pot essentia et
existia et dicitur: quod et in essentia et existia
dicitur realiter identita. M. supponit ex loca de
dicitur et identita, ubi identitatem dicitur mutua dicitur

vel plerumq[ue] opposit[um] in re. n. p. in re a p[er] d[omi]ni
 mutua affectu, in re, quoru[m] unu[m] e[st] extra questu[m]
 acherig[um] (e[st] ab actore separabile, atq[ue] existit extra
 conceptu[m] sentia, e[st] ab actore separabile: q[uo]d in
 sentia et existit n[on] p[er] d[omi]ni mutua affectu, in re.
 III. ex h[uius] evidenti[is] h[ab]et. n. p. p[er] quoru[m] p[er] no[n] ab. ante
 detrahunt e[st] extra questu[m] ante, detrahunt, fo[rum] e[st]
 e[st] extra questu[m] ma[gn]u[m], atq[ue] existit e[st] ante detrahunt
 sentia, vi unig[er] fil: sentia cu[m] ante detrahunt
 actu factu ponit[ur] extra ca[us]a, ut ip[s]i h[ab]et fieri
 quatuor: q[uo]d existit e[st] extra questu[m] sentia.
 2do. si aut[em] existit foret extra questu[m] sentia, q[uo]d
 quatuor daret sentia, et daret d[omi]ni ante, existit,
 atq[ue] hoc e[st] aperte falsu[m], sentia e[st] reru[m] factu in
 pot[est]a obliu[m] p[er] ab eterno, q[uo]d n[on] de ante existit
 admissit creatoru[m]: q[uo]d e[st].

Neq[ue] dicit: ante existit p[er] d[omi]ni in ante. 37
 sentia, n[on] vero cu[m] sentia pure p[er] d[omi]ni, na[m]

It[em] an q[uo]d sentia aduata p[er] d[omi]ni p[er] se in statu dicit
 maiore co[n]nexion[em] p[er] d[omi]ni centralu[m], q[uo]d sentia p[er] d[omi]ni,
 an non: p[er] d[omi]ni: q[uo]d p[er] d[omi]ni n[on] in statu, n[on] in statu
 cu[m] ante, p[er] d[omi]ni aduenit, et quasi filie detrahunt
 foret extra ca[us]a, q[uo]d an aduenit h[uius] anti, n[on] e[st] de sig
 questu in statu p[er] d[omi]ni de ante inq[ui]s alig[er] actu
 sine p[er] d[omi]ni sine accidentali: p[er] d[omi]ni vero magis dicit: q[uo]d
 falsu[m] e[st] idu[m] p[er] d[omi]ni. res in suo questu ante ponit[ur] extra
 ca[us]a eo no[n], quo p[er] d[omi]ni, vniu[m] cu[m] p[er] d[omi]ni sentia
 imutat tota p[er] d[omi]ni rei: q[uo]d grati dicit e[st] in statu
 cu[m] p[er] d[omi]ni, et an in statu cu[m] ante, cu[m] an sentia
 p[er] d[omi]ni p[er] d[omi]ni actu p[er] d[omi]ni p[er] d[omi]ni aliud n[on] dicit, q[uo]d
 sentia rei ut ab eterno existens in mente dei

38
hui et nunc per existia Inqm sua propria dactinata
unde
Pcar et 2 memb: eiusd nris, qd existia sit separabil
ab sentia. p. rosa n. q. sentia in hunc tar, cui
existia n. tar, et sit de alijs inumeris: qd existia
ab sentia e. separabilis. Qd. hi existia ab sentia
realit foret separabilis, Beatiss: Virgo D. P. n. foret
mater Dei et hois qd hois huius, qd hoc e. alienus a
Deo: qd existia e. ractr separabilis ab sentia: n. sola.
B. Virgo D. P. sic Mater Dei, quia genuit hoies
sua sentia, qui hois n. propria existia et existia possit
aut existit qd per existia et existia verbi, per qua
existia verbi dixerit terminabat nra huius, qd
si existia separari n. potest ab sentia, B. V. Dajpara
sua aone generativa genuit hoies indolent ab
existia seu existia verbi existente et existente per
propria existia, sicut habente propria nra et sentia, ac
ex essentia cum nec diuinitate sed supposito sua existia
quodere potest, B. Virgo dantumo genuit hoies, n.
vero Deum hoies, ex quo plurima alia absurdissima
qpra sit oriri necessu e. inr que et illud qd aone
hois n. fuisse theandria seu diuino huius qd huius
hois, et ex essentia finitae, n. ex integro satisfactura
pro nris salutis, aone en. sit suppositorum, quale, n.
existia ab sentia separabilis est, huius em genuit
Virgo, n. hois qd Deum: qd sentia esse diuinitate
separabilis ab existia creata, et ex essentia et realit
sua sita. plures adhuc rationes huius adducere poem,
q. breuitalit studio eas huius qfisy addunt, veritate
aperti luculenter probata e. argumentis: pro nris
in veritatis ignone et ratione huius axonem
et sit

quam in n' probat, sufficit namque ad diffinitionem
mutua negotiorum in rebus, ille quod non sit extra
conceptum alterius, quae in iure signa diffinitionis realiter
posita non sunt. Confirmatio pariter ita videtur possumus
dicendo: dictum fuisse in loca #. 290 (9) licet ex
separabilitate mutua arguatur evidenter diffinitio realiter
non in unum ex inseparabile argui possit identitatem
realiter. P. quippe Trinitatis Personarum non est realiter
separabilis ab invicem propter identitatem naturam, et in
realiter non est eadem, namque ita et loca sunt realiter distincta
et in fine sui destructio destruit inseparabilitatem.
quare in interposito arguente nil horum supra nos per
omnino negata essentia. nil enim in

P. 2. N. H. cum personis in quibus 2 membris essentialibus sunt.

Diffinitio non est separabilis: in Christo in Deo homo
dicitur essentia, non dicitur existitio homo, sed essentia homo
existit et existit per personam Verbi: ergo factum
dummodo existere per hoc essentia, ergo existit hac essentia
realiter sunt: scilicet essentia: ex quo est soluta et affirmatio.

4

Obij 2 ab eodem: Existit per aduersos realiter distincta
ab essentia licet et sua essentia, quia licet sua essentia sui
essentia, et distincta ab aliis: ergo licet essentia
sua semel distincta et distincta: si indistincta: ergo iam
admittit aliquam indistinctam inter essentia existit et sui
essentia, et sic non est ratio, cui non varium admittit essentia
essentia existit rei, quia horum arguente con-
tendentia essentia distincta ab existit omnia horum sunt
et solvi sunt ab ipsismet ipsis in indistincta, sine
indistincta essentia ipsius existit cum eadem existit.
si vero existit hac essentia sua distincta: ergo in illa
essentia non est existit, existit essentia illa per existit

adeoq; certia illig, nec adeo diffiq; certia ab existia. p.m.
 per istamet certitudo rei negao rei volit facti, sicut per
 adone pductina volit cadellat: utiq; per id, per qd rei
 negao volit facti per id inquam, ponit res facti extra
 suas caas sicut ponit caatit extra suas caas per id,
 per qd rei negao volit caatit: qd res creata facti ponit
 extra suas caas per suamet certitudo, sicut ponit caatit
 extra illas per adone: istamet igit; certitudo sine certia
 rei verit existia illig facti, nec adeo pnt diffiq; realit:
 ita in verbis cit: Pater loco cit: Per

44

P. C. M. N. M. ad huiusmodi D. M. per istamet certitudo
 pductina sumpta, et pro certia seu ad per qd res pnt in
 se existit negao rei quoad certia volit facti C. M.
 negao rei qd certia extra caas pductina volit facti N. M.
 et D. M. utiq; per id, per qd rei negao quoad certia volit
 facti per id ponit res facti extra caas N. M. per id, qd
 rei negao quoad certia extra caas pductina volit facti
 per id ponit res extra suas caas facti C. M. et N. C.
 hinc diffiq; iste a, qd nimir: per certia pductine
 sumpta ab existia volit quid negao certia rei n' in
 negao existia rei facti, et ex existia, ut per illud volit
 res ponit facti extra caas, per qd volit negao certia
 n' in certia rei, et n' huius rei pbari hoc arguto
 per certia seu pductina certitudo ponit rem facti extra
 caas, quare forte et pnt id pnt hinc hinc pductine pro-
 niptis negari pductina, quia n' infert, qd in pductine erat
 positum, in nre cu sumit certitas n' pductine ab existia
 et certitas qua pductina existia, in conelutione vero sumit
 dein certia pductina et pnt ab existia, d'q; adeo fallacia
 amphibologica sunt et huius pductine: adeoq; et hoc arguto
 nil pbari qdra nos ..

Obij q ab eod: qd e rāo filis, per qua centia diffy 45
 ā puro nihilo, illud e existia filis, atq; centia rei
 creata pūta e āo filis per quon centia diffy
 ā puro nihilo: qd e centia rei creata pūta e p
 existia filis. p. m. centia rei creata pūta e p
 fertio conuata ā Deo, atq; pfertio conuata ā Deo
 e ista rāo filis per quon centia diffy ā puro nihilo,
 diffy en sui per se ista et suomet entitate, quia
 e p e pfertio conuata ā Deo, nisi sit alqd, neq; p
 e alqd, ni sit diffy ā nihilo per se istam, et suomet
 entitate, neq; en p res diffy ab alio e nihilo, per
 alqd diffy ā se: qd centia rei creata pūta e
 rāo filis, per quon ea diffy ā puro nihilo, et
 qd erit ista existia filis, nec adeo realtr diffy
 e ab illa.

A. D. M. qd e rāo filis, per qua centia diffy ā 46
 puro nihilo nihilitate existia et extra caas pferentia
 illud e existia filis. M. qd e rāo filis per qua centia
 diffy ā puro nihilo nihilitate centia, illud e existia
 filis. M. et D. m. atq; centia rei creata pūta e
 rāo filis, per qua ea diffy ā puro nihilo nihilitate
 centia. M. nihilitate existia seu extra caas pferentia
 M. et C. pūta D. pūta, m. atq; pfertio conuata
 ā Deo e ista rāo filis, p qua diffy ā puro nihilo e
 nihilitate centia e existia. M. nihilitate existia
 M. e pūta pfertio existia conuata ā Deo. M. pfertio
 centia M. et C. sunt in creatis pūta dat, pfertio
 conuata ā Deo, pfertio fil: centia, et pfertio existia,
 ita pfertio pūta, pūta illq; negāo et nihilu,
 nihilu fil: centia, qd filtr solit per centia, et
 nihilu existia, qd filtr per existia aufert, quare

rem, quia dicitur esse rei a seipso. Sed profundius
 ab essentia praesensentis et diffinitis realis, et per
 se: licet sit essentia, sumit in media separata
 mentis, et uniuscuiusque propria disquisitione. Et re-
 sista ab essentia, hanc quoque praesensentem
 ad indaganda diffinita realia sentia in ad essentia ad-
 vident Thomae, in illa priore, qua est quasi destructio
 in vero diffinitio rei, ex quo patet data diffinitio, dicitur
 quod sentia et praesensentia sunt esse potest esse reale

Ad 2. A. 1. ad hunc modum D. M. quod advenit enti 49.
 specialiter completo in actu 2, et in actu essentiae dicit
 auctens praesensentia. A. 2. quod advenit enti specialiter completo
 in actu 1. et in actu essentiae. A. 3. et D. M. 1.
 si sentia et essentia sunt realiter distincta, essentia
 adveniret enti specialiter completo in actu 1. et in actu essentiae
 veniret completo in actu 2. seu in actu essentiae. A. 4.
 et essentia, quia ista est ratio essentiae, et
 ultima actualitas advenit essentiae in actu essentiae
 completo, et incompleto in actu essentiae, quare cum com-
 pertum sit auctentia praesensentia in supervenire rebus
 ut essentia, in vero ut pura habentibus essentia,
 minime sequitur essentia fore auctens praesensentia
 ex eo, quod advenit essentiae, nisi per illa essentia, scilicet
 essentia: hoc prima Arist. fundamenta sunt,
 quod quanti ponderis sunt, ea sunt perspicue
 videre est. notis sit

Relio Ota.

An Subsistentia superaddat entia aliquid
positivum, ut an ea realiter differant
ab existentia Subsistentia?

50

Quod plerumque singularitatem Subsistentia non debet in illa aliquid
quod vocamus Subsistentia, conveniunt cum S. Thoma
in 3. dist. 2. q. 2. a. 1. quod si in 3. ad 2. Tres catholici
Orthodoxa docent, quod a verbo aeternis ex utero Virginis
assumpta quid sit substantia singularis, nec in assumpta sit
eius Subsistentia, sed hoc inpedita loco Subsistentia creata
hominibus communicata fuerit, Subsistentia increata 2da. Pono
in Trinitate Verbi aeterni, et aucte hoc Subsistentia comple-
mentum idem entia ultimam, quod fuit entia partes
per se, et incommunicabilem ab alteri, cum in sua natura
aliquid unum sit in se communicabile, sit pluribus, in additum
non pluralitatem et communicabilitatem ea sua natura habet
Subsistentia rebus naturalibus Deo tribuit, ut cuius natura
communicabilis, determinati, quod in eis includatur, sitque mea
natura et mea et non tua, qua vero tua et non mea, hoc
igitur quod illa natura quod in careret, coequet et stringit
Subsistentia diuina, de qua in presenti disputabimus
circa quam

51

Subsistentia non explicata, quod Graeci hypostasin
vocat, in re quod non hypostasitatem et personalem
non differat, in ordine vero ad naturam, quam affinit non
permixtione usurpant, sed pro eius diffinitione diuina iam sub:
sistentia, iam hypostasitatem, iam personalem si non quod
de complemento eiusdem ultimo sermo sit in ordine ad
naturam qualemvis siue completam, siue incompletam, quod
videtur dicitur aia reali, in se, ubi vocatur Subsistentia,
sit affinit natura completa abstrahendo an intellectualem

Pbar: anth. i. Deis hanc veritatem variis in locis pro
 pugnantis, uti prima parte q. 30 expresse ait, qd hoc
 nomen sona non a nomen negationis, nec intentionis, sed
 nomen rei. atqui per sona nomen n. intelligit certia
 Pbar qd nra addit; Sed eni asumpit certia loio
 et in sona loio n. asumpit iusta symbol. Pbar: in
 quo dicit, qd sona unq. uno fit, n. q. fusione sona
 Pbar sona: qd idud qd addit nra sona fil: a
 nomen rei et aliquid positivum. ite q. 19 a. 2 ad 3 ait
 qd hypostasis et sona adunt supra ratione certia
 propria individualia, nq. fit id in certia in oppositi, q. nra
 et sona, id est, in creatis: quid claris q. pra. Pbar: ac
 dicit q. 2. a. 3 ait, qd id qd a sona, lat. in se aliquid
 qd n. sona habet. nunquid an habet a sona certia
 loio: qd per habet sona loio aliudq. nimirum
sona, qua eo ipso qd fit aliquid, ens positivum et n.
 negativum: qd sona ad certia iusta i. Pbar super =
 addit aliquid positivum. P

54

Pbar et ratione ead. asert: 1. qd a sona sona
 aliter fil: certia, sed ee aliquid positivum, et n.
 im. negat aliudq. im. sona, eo ipso qd fit a sona per =
sona; aliquid sona a sona sona certia: qd p.
 m. p. qd a sona sona et sona, per qual certia sona
sona in se, et sona aliter nimirum: a sona qd sona
 inhaerent, idud ee sona a sona certia, a sona
 qd sona in ee a sona sona in ee eius cuius
sona a sona est aliquid sona a sona a sona sona
sona et sona, per qual certia sona sona in se,
 et sona inhaerent: qd et sona est a sona sona
 certia qd ee sona in negatione sona sona.
 Pbar 2. inhaerent q. pra. Pbar: in cuius sona sona
 a sona sona sona et sona, qd sona sona

75

57. Confirmar: ac n̄ possidet in quatuor tale e' imperfecte
possidente, et scilicet per se ipsa inquam ultimum
quodlibet, sine quo res mutila et incompleta lo' e' ut
patet in aia reali separata, atq; de perfectum realit
possibilitatis a priori debet e' reale positum, negos
ten' s'm se maligna e' n̄ p'fecta: q' possit' d' aliq
positum et n̄ in aliq' negatiu' q' hoc op'ra sicut
sufficiant, ne ut et patet in quora' q' possit' inq
positivus existat. s'c

58. Axioma 2. Possit' realit n̄ differt ab exist' p'fecto
De e' sed realit faciens sentia' poni extra cas' in se
per se ita comunion' Thomistarū
sicut ex ipso r'p'io q' est e' exist' possit' d' ultimum
quodlibet (quo sentia' reddi' per se p'ans et inconstit
aliter atq; et exist' p'fecta' d' ultimum sentia' con
plantū, per q' sentia' reddi' p'fecta' id e' per se
et ex essentia, quia per se et in se p'ferre n̄ p' q'
releri inconstit' e' et inconstit' q' possit' et
exist' p'fecta' realit q' id, et essentia' inconstit'. M.
et in se sentia' et in se q' est q' possit' et exist'
aliter p'fecta': conclud' q' ex p'p'io, evidens e'
nam quoru' unq' id q' in se e' q' est, eoru' et realit
et identit' atq; possit' et exist' p'fecta' unq'
id q' in se e' q' est et esse et esse q' et realit
identit'.

59. Confirmar ex S. D'no qui p' ad Anibal: diff. 23
q. vna et alibi dicitur sicut esse per se et p'f'
vere e' realit id, et nunquid bona hoc et p'f'
d' exist' existit per se: q' possit' et vniq'm

participate factu n' it id G. v'olte factu n' G.
respo p't ex facto notamine ante solia posito
et h'ij De p'p'tia n'ca finis alia relinqueret circa
ad thes'is, quoru' inesse ea p'fate captare in
erat. De Deo

Testis et ultima
De Ente popb'li.

Pro coronide n'ca v'olte p'fata ruuat adhuc de
ente popb'li aliqua dicere, s' am' ens popb'le p' h'ic
extra eam, popb'li n' f'it, et in in p'otia obliua sua
eas, ut alq' d' actu extra eam ponat, v'nde eorum
aliquid e' popb'le p'p'ens d'it sui coas, a quo p'ot fieri
s'u p'nu' i' v'olte o'iu' creatoru' p'duendi ad q'ua' eam
ab eterno fuerit Ina v'olte et o'ia creata fuerant
ab eterno popb'le, popb'le extra et p'ueniente ab
v'olte Dei. v'nde am' reru' popb'le, ad q'ue p'fendi
stat in v'olte Ina p'lu', ita ut resp' p'f' ideo
s'it popb'le, i' q' p'ot p'nu' a Deo, an v' p'ter v'olte
o'ia seu popb'le extra et actual' alia et p'ueniat
reru' popb'le, infra et p'p'ua, et s'it: q'f'it in
i' r'p'na p'itoru' sententiu' in p'cto ita ut si p'f'it
alq' p'ueniat p'cto res censet' popb'le, si n' p'ueniat
p' r'p'na, ea censet' imp'p'b'le, in p'fenti resolvent',
et p'it.

63

Spert: p'ter popb'le extra d'imanante ab v'olte
Dei seu coas p'f'itua o'iu' in super in reb' dar popb'le,
quoda' infra, q'f'it in i' r'p'na p'itoru' sententiu'
in p'cto ab eterno obliue exp'end' ma in mente Dei
Inq'm in sua v'olte ita eorum ex p' d'ne j. p. q. 25
art. 3. in O v'bi d'it h'ia e'ale e' popb'le,

64

quia p[ro]p[ter] r[ati]o[n]e h[ab]et app[ar]entia h[ab]et n[on] r[ati]o[n]at
ex[tra] h[ab]et r[ati]o[n]e i[m]p[os]sibile e[st] q[ui]a p[ro]p[ter] a[pp]ar[en]t[ia] h[ab]et
r[ati]o[n]at, et
p[ro]p[ter] n[on] p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] e[st] r[ati]o[n]at ab[er]r[ati]o[n]e
p[ro]p[ter] Dei d[omi]n[us] i[m]p[er] i[m]p[er] p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] c[on]f[ess]io[n]e
in n[on] r[ati]o[n]e p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] c[on]f[ess]io[n]e, nullu[m] p[ro]p[ter] d[omi]n[us]
i[m]p[os]sibile et r[ati]o[n]at p[ro]p[ter] r[ati]o[n]at e[st] o[mn]i[um] et i[n]t[er]m
p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] p[ro]p[ter], atq[ue] si n[on] d[omi]n[us] p[ro]p[ter] i[m]p[er] n[on]
d[omi]n[us] e[st] i[m]p[er] i[m]p[er] p[ro]p[ter] p[ro]p[ter], ut p[ro]p[ter] p[ro]p[ter]
et i[n]t[er]m c[on]f[ess]io[n]e, q[ui] o[mn]i[um] p[ro]p[ter] si p[ro]p[ter] et p[ro]p[ter]
p[ro]p[ter] a[pp]ar[en]t[ia] e[st] d[omi]n[us] p[ro]p[ter] p[ro]p[ter], ita n[on] p[ro]p[ter] o[mn]i[um] p[ro]p[ter]
e[st] h[ab]et et a[pp]ar[en]t[ia] p[ro]p[ter] a[pp]ar[en]t[ia] i[m]p[os]sibile
o[mn]i[um] et i[m]p[os]sibile et r[ati]o[n]at p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] q[ui]a h[ab]et
h[ab]et et a[pp]ar[en]t[ia], vulpes et canes s[un]t p[ro]p[ter] d[omi]n[us]
s[un]t p[ro]p[ter] i[m]p[os]sibile et h[ab]et r[ati]o[n]at p[ro]p[ter] p[ro]p[ter]
in o[mn]i[um] p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] atq[ue] d[omi]n[us] i[m]p[os]sibile et r[ati]o[n]at
p[ro]p[ter] h[ab]et d[omi]n[us] p[ro]p[ter] et p[ro]p[ter] e[st] i[m]p[er] e[st] h[ab]et
i[m]p[os]sibile q[ui]a p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] e[st] r[ati]o[n]at p[ro]p[ter] p[ro]p[ter]
p[ro]p[ter] i[m]p[er] p[ro]p[ter] in n[on] r[ati]o[n]at p[ro]p[ter] c[on]f[ess]io[n]e
C[on]f[ess]io[n]e: p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] i. p. q. 25. a. 3. d[omi]n[us] d[omi]n[us]
e[st] o[mn]i[um] p[ro]p[ter] q[ui]a o[mn]i[um] p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] atq[ue] si sola o[mn]i[um]
p[ro]p[ter] i[m]p[er] p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] r[ati]o[n]at r[ati]o[n]at p[ro]p[ter] h[ab]et
p[ro]p[ter] et i[m]p[er] p[ro]p[ter] ac p[ro]p[ter] d[omi]n[us] e[st] o[mn]i[um] p[ro]p[ter]
q[ui]a e[st] o[mn]i[um] p[ro]p[ter], o[mn]i[um] p[ro]p[ter] e[st] q[ui] o[mn]i[um] p[ro]p[ter], in q[ui]o
r[ati]o[n]at p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] d[omi]n[us] d[omi]n[us] d[omi]n[us], d[omi]n[us] i[m]p[er]
Thom: i[m]p[er] e[st] o[mn]i[um] p[ro]p[ter], q[ui] o[mn]i[um] p[ro]p[ter] ex i[m]p[er]
s[un]t p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] n[on] p[ro]p[ter] r[ati]o[n]at p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] p[ro]p[ter]
et i[m]p[er] p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] p[ro]p[ter]
atq[ue] h[ab]et e[st] p[ro]p[ter] i[m]p[er], q[ui] p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] p[ro]p[ter]

65

rebus possibilibus alia insuper quæritur possibilis infra vel
 si repugnat ex parte potentium. *Contra:* 2. in rem
 a Deo dari possibile et potius impossibile, id est dari
 diversitas, aliquid alia assequari requirit, quoniam possibile et
 impossibile infra: alia assequari quoniam in illa alia
 fuerit, si tota possibilis creatorum ac creatorum sit
 dignitas Dei? quod dicitur eiusdem possibile et impossibile
 infra rerum. Quod autem ista possibilis infra radice
 in mente Dei ita

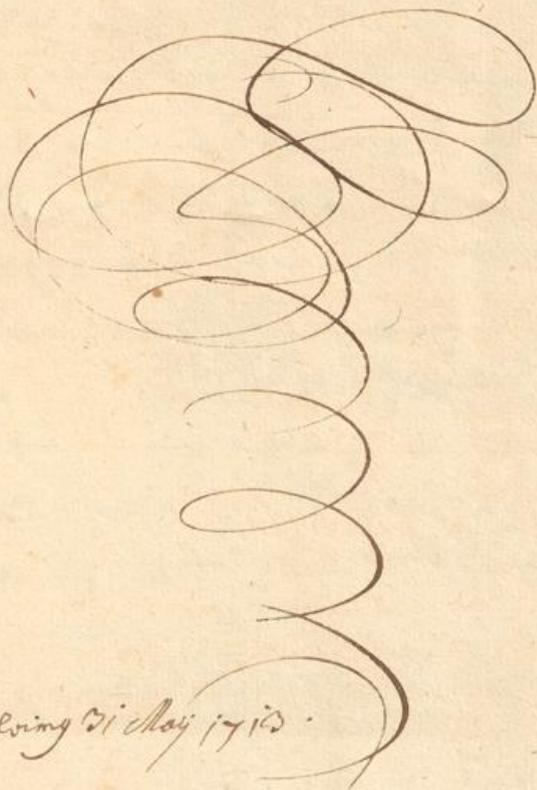
Pari modo: possibile infra et si repugnat potentium certalium *66*
 aliquid si repugnat potentium certalium ibi radicari, ubi
 ista potentia certalia radicari, et unde emanant:
 quod est ista possibilis infra ibi radicari, ubi potentia
 certalia radicari. *Primo:* aliquid potentia certalia
 radicari in mente et sententia Dei, ut diversitas
 modo imitabili, quodammodo illi docent de obiecto suo
 Dei in tract. de Deo Uno: quod et ista possibilis
 infra rerum radicari in mente et sententia Dei ut
 diversimode imitabili, eritque adhuc algare, infra
 possibile, quod valde et taliter imitari potest sui creatoris
 Deum: ex quo quidem

Colligitur: sententia rerum omnium esse ab æterno obiecta in
 actualiter in quantum sunt: sicut Dei ab æterno petit
 obiectum sibi valde. quod obiectum quod ut Thomista
 dicunt de sententia Dei prioris dicitur sententia sua in
 suis attributis, 2. dicitur in ista imitabilitate, et
 possibile creaturarum sicut imitabile Dei, et potest
 veritas huius colligi ex ista æternitate dignitate
 Dei: quod eo ipso, quod æterna sit, ab æterno petit
 etiam relationem huius dignitate respondere, quod fuerat

68

ista poplta, creatorum in tali et tali concessione
 pro horum sententia, et hoc de sentis poplta
 pro ne dita sufficiant. In turis plura in S.
 Alqua ubi de futuritione agenda veniet.
 Reparet pro integri cursu p hui clausula in
 pstantiarum ad huc pauula diu de p p r i b i l i g e n t i ;
 vnde veritate et bonitate, ac neque an de futuri;
 quoyntibz dari possit de h i a t a v e r t a t e a n t e a d o c
 de rebus Dei, at in hoc oia meo quid iudicio
 in loca a H. 518 usq ad H. 938 inclusive et
 alibi clare satis disquisita iam sint, nec n
 tenerior urgeat bellona run d i ; elomantibus
 anibal ad portat ne supervacanea ditorum
 feret repetitis, eas alibi iam disquisitas in
 pstanti p p o o a t q s a d e o m i s s a ; q m e a d i t i ;
 saule desine erit, q s i d s i n a v a r s i ; q u e m p l a t i v a
 entis in gree, e h o b i t q s a p i e n t i a l i ; r e r u
 altiorum reali lumine cognoscibiliu s i n t e b o r s i ;
 nri p h i c u r s u e f f l a v e s c e n s h o c t o l i u t i n s l e r n o
 bonitatis horrenu congero, ac incorupto Culia
 Dei iudicio tubens volensq s s u b i j i o p l e s t e n s ;
 q s a l e r n u t e d e r e t a d i n t e r m i n o b i l e i t i u s
 gloria et honore, a quo omne datum
 optinu et o e donu p f e c t u ; n e c n v e s t r i d o m
 p r i p l o s t i a u d i t o r e ; D i c o n f r e s a m a n t i s s i m i
 inaccessibile in celestibz p r o n a ; g a u d i u m q s
 in terrestribz inaccessibile, ex quo s i t i e t
 Culia S. Dei plenos virtutum manipulos, et

ego spua vestra pietatis meorum penatorum
 clientela legere pro primis profepura mea
 primitiis apud Deum Patre' Orogentem per
 secul' Paul' edictu' ex virgine pudore illibato
 facta genitrice, qui cum Patre su' P. in illis
 extremo iudicij die uniuersa iusta opera sua
 mali igne, bonis vita in consortio beatorum
 reddet eternam. Amen

abblwing 21 May 1715.

